

กว่างลี หวง 2555: การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำยืมภาษาจีนในภาษาไทย
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สมาน แก้วเรือง, Ph.D. 313 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาที่มาของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย และ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความหมายคำยืมในภาษาไทยกับคำในภาษาจีน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคือคำยืมภาษาจีนที่ผู้วิจัยรวบรวมจากพจนานุกรมไทยจำนวน 3 เล่ม ประกอบด้วย พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อักษรภิธานศรีบริษัของหมอบรัดเลย์ ฉบับ พ.ศ. 2416 และ A Dictionary of the Siamese Language by J. Caswell occupied and enlarged by J.H. Chandler ฉบับ พ.ศ. 2387 ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ที่มาและลักษณะของคำและศึกษาเปรียบเทียบความหมายของคำยืมกับคำเดิมในภาษาจีนด้วย ผลการศึกษาพบว่าคำยืมจำนวนทั้งหมด 316 คำ อยู่ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 จำนวน 192 คำ ในอักษรภิธานศรีบริษัของหมอบรัดเลย์ จำนวน 75 คำ และใน A Dictionary of the Siamese Language by J. Caswell จำนวน 49 คำ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าคำยืมภาษาจีนมีลักษณะ 5 ประการ คือ การทับศัพท์ การใช้ชื่อเฉพาะ การตัดคำ การใช้อักษรย่อ และการใช้คำไทยประสมกับคำจีน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พบว่าคำยืมมาจากภาษาแต่จีมีจำนวน 262 คำ จากภาษาจีนกลางจำนวน 32 คำ และจากภาษากวางตุ้งจำนวน 22 คำ ในการศึกษาด้านความหมายของคำยืมภาษาจีนจากพจนานุกรมทั้งสาม ผู้วิจัยได้พบความหมายในลักษณะ 4 ประการ คือ ความหมายคงเดิมจำนวน 200 คำ ความหมายแปลไข จำนวน 82 คำ ความหมายกว้างออกจำนวน 23 คำ และความหมายย้ายที่จำนวน 10 คำ

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก